

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מפורת הש"ם

ב

ב' אבל
מזרא.
ימ מוק' :

ת

בְּכָל וּכְיָה
נֶה: נֶה:
בְּצָהָר וּכְיָה
הַמֶּלֶךְ קֹוְלָה וּוּ
דָּבָר.

הנ

אשונה

۱۱

דָּגְלִיהַ
עַ
שְׁדָרָה
וּמְלֹון
כְּשָׂנִינוּ
זְבוּבִין^ז
טְרָרָה
מְלֹאָה
מְלֹאָה
רְמַסֵּן
חֲרוּוֹתָה
צְמַקָּה
צְמַסִּים
אֶל דַּעַם
לְרִיחָה צָלָן
סְמִינָה
עַיְשָׂה
כְּנָנוֹן
לְקַתָּה
סְמִתָּה
לְקַטָּן
דְּלָדָלָן
פְּלָנֶה
עַקְרָה
חַלְפִּילָן
עַנְבָּרָה
חַלְפִּילָן
לְנָעָם^ב

ונכלה נפנ' דין. מ"ע ג' ווילם לויימר לדמן מנה ווילם ר' יטמעלן לדמן מניין וממשנה ודריימלן קן צאמס א' תנא ורשיר אהיא רבינו ר' ישמעאל דאמר והוא איכא⁶ בהמה כובה ולמעלה טרפה אליעזר דאמר⁷ יכול ע"ג דיקולה ליקות נא דבר רבינו ישמעאל מה היה ס"ל אלא סבר כבשה הירון בשדרה אמרים חוליא אחת שמואל⁸ וכן לטרפה א החשב להו בתרתי א ועייל חדא והaicא דמץשור והא איכא ר' יוסי ברבי יהודה האיכא שב שמעתא בוקא דאטמא דשף⁹ אמר רכיש בר פפא בכוליא אחת טרפה לרדה¹⁰ ואמר רב עיריא אלא ניטל אבל ניקב בר חנה אמר שמואל נ טרפה¹¹ ואמר רבבה מתנה אמר שמואל טרפה היגולגולת החופה את רוב הכרם למניין הוי השבינהו רב אי הוי פסוקי נמי בצר להו חדא ועוד בא נמי נקובה היא אלא

דרה א' איבא בהמה שנחטבו רגילה. מימה דלע פליק מיניטן זומת הגידיס (ט) דמגילן קאדיין צפ' צטמאס הקמתקה (לעמו ענ). בטלולפה ויך זומר דסוי צכל' צטמאס צטמאנו גיגלא: **אמר רב** והוורה אמר שמואל ובן לטרפה. מסעיף דיליק כי יטודך דקמי

ז' א מוי כ"ג מב' מוקבצת מה מיל' ר' יוחנן מה מיל':
יח ב מוי כ"ג קמג
עטן ספ' מוטע"ז קמג
ד ספ' ע"ז
יט ג' מוי ספ' ע"ז
ה קמג ספ' מוטע"ז
ו' קמג ספ' מוטע"ז
כ מוי ספ' ע"ז
ב מוי ספ' ע"ז
ג קמג ספ' מוטע"ז
ה קמג ספ' ע"ז
ט מוי ספ' ע"ז
נ מוי ספ' ע"ז
ט קמג ספ' ע"ז
ו' קמג ספ' ע"ז
כט מוי ספ' ע"ז
כט קמג ספ' מוטע"ז
ט מוי ספ' ע"ז
ו' קמג ספ' מוטע"ז
ג:

דריון ורישום

בגיטין: "ב-א" ב-ח' הילודים
שלימים מלחן ליל זר
שהחדר ב' חילוות ובה' א"
פ' אל' ואל' האס' אל' חילוות
אתה אין ציריך לגלוח:
וואר ורב הדרה אמר
שמעאלן ולכון לרופאה. דלבית
הلال היל זר אל' יוסר אל'
חוליל אחות טרופה: והא
יכיא לא לדודה. שלהה לאורה
שחן שלא טהיריך ערו
שלם ליל זר. והא לאיל
חרותא כלמר בעיטה בdry
(שימ) [זאום] DSTפה
ונצמייך דרייה דרייה או
רורותה מהיות ענות
שראותה דרבנן ואירוע
ובכעה זצמיך ריאה
דרדרה. הנה מאן דקנוי
לה ר' יוסי בר' הוהה
כלמר דכובניין למילר
קמן. בוקא דאטמא דשך
רכובניין. קולית שקוין
פשלל. סטמנין שנדרנדלו
כלמר שנדעלול ממקומן
ונגולגולת שנחבה לשין
ונפחחה כהונת הא
הברס ברכובו קלמר זר
נקער ברכבו טופיה. ועוד
דרכ' עורי נמי נקובה היא
כלמר זר. ואיל' ואיל' השותה
הרבר יאר יורי

